

За облъклото на старитѣ българи имаме разни извори. На първо място ще вземемъ предвидъ съвременниятѣ данни, които даватъ сведения за старото българско облъкло, а следъ това ще сравнимъ тѣзи сведения съ онѣзи за сроднитѣ народи, особено за маджаритѣ, които въ културно отношение стояли най-близо до тѣхъ.

Най-важни данни за старото българско облъкло ни даватъ съвременнитѣ рисунки. Именно:

Върху нѣкои камъни отъ разкопките въ Плиска се срѣщатъ рисунки, издадени отъ К. Шкорпилъ въ албума Абоба-Плиска. Творби на игривото настроение на каменари, които представятъ, естествено, много наивни рисунки, но тъкмо заради това сѫ отъ наше гледище по-интересни, понеже предаватъ вѣрно нѣкои детайли. Все пакъ, между тѣхъ има и такива, въ чийто авторъ се е загубилъ голѣмъ художникъ. Напр. конът на 16 рисунка въ т. LIV отъ албума Абоба-Плиска (обр. 1) е действително художествена рисунка.

Първата интересуваща ни рисунка се намира върху единъ фрагментъ (58×30 см.) на единъ камъкъ съ квадратна форма (обр. 2). Цѣлиятъ камъкъ билъ изрисуванъ. Рисунките се продължавали и въ отчупената част. Долната сцена е съвсемъ ясна Конникътъ хвърля арканъ (ласо) на бѣгащия предъ него еленъ. Предъ преднитѣ крака на конника, догонило елена, се намира куче. Рисунката на Шкорпилъ⁷⁾ дава примката на изхвърления арканъ задъ шията на елена. Както, обаче, показва приложената рисунка, това не е така. Естествено, рисувачътъ не е могълъ и да мисли за такова положение, така, имено, той щѣше да нарисува героя си, като че ли безуспѣшно е хвърлилъ аркана си. Фактически тукъ примката на аркана се намира вече около шията на елена, обаче, още не е затегната. Прочее, нашата сцена показва единъ конникъ въ бѣгъ, изхвърлилъ аркана. Примката му тъкмо е попаднала около шията на елена (обр. 3).

Стойността на тази рисунка е много голѣма, защото тя е автентична рисунка отъ прабългарско време.